

Kjøbenhavns Posten.

18de Merg.

Mandagen d. 25. Marts 1844.

N°. 73.

Kjøbenhavn den 25de Marts 1844.

— **Thorvaldsen er død.** Pludselig og uventet blev han i aftes bortreven ved et apoplektisk Tilfælde, der overfaldt ham i Theatret under Opførelsen af Duverturen til „Grisebidis“. Han havde, efterat have tilbragt Middagen i Munterhed og Velbefindende i en selskabelig Kreds, hvorhen han vilde vende tilbage efter Comedien, indtaget sin sædvanlige Plads i Parletet, hvor han pludselig sank om, og da de nærmestværende Personer løstede ham op, vare allerede Dødens visse Forbud indtraadte. I det Haab, at det kun var en forbigaaende Anfælgelse, blev han paa den tilslidende Theaterlages Opfordring strax bragt ud i den friske Luft og derfra inden faa Minutter hjem. Forsøget med at aarelade ham var forgjæves, og de tilstedeværende Læger maatte erkjende, at Døden uafværgelig var bleven Herre over hans Legeme. Som en Løbeild udbredte dette Sorgens Budskab sig endnu i aftes over hele Staden, og Ingen modtog det uden at tilkjendegive smertelig Overraskelse, og saaledes vil det modtages ikke blot over hele Danmark, som i ham har tabt sin navnkundigste Borger, men over hele Europa, over hele den dannede Verden; thi Enhver veed, at Konsten i ham har tabt sin fortrinligste Dycker ikke alene blandt alle hans Samtidige, men vel siden meer end to Tusinde Aar. — Allerede i længere Tid folte Thorvaldsen sig ikke vel, rimelighviis som Folge af en Beenstabe, hvoraf han leed. Alligevel haabede han selv, og hans Venner med ham, at det generelle Ubehag, som dog hverken hindrede ham fra at arbejde, ei heller fra at nyde Selskabeligheden, vilde forsvinde, med det tilbagevendende Foraar, da han havde ifinde endnu engang at besøge Italien, for at ordne sine derværende Anliggender. Endog de sidste Dage af sit kraftfulde og virksomme Liv arbejdede han paa Modelleringen af et Brystbillede af Luther, og havde desuden i den senere Tid fuldbragt en Række af Medailloner, forestillende de forskjelliges Kunstens Genier, af hvilke Sculpturen, om hvis Attributer han skal have været i nogen Tvivl med sig selv, var det sidste; det sidste Arbejde han fuldendte. Ligeledes havde han fort for sin Død fuldendt en ung Herkules og tildeels en Esculap, begge bestemte til at pryde Christiansborg. Ligesom det til hans Arbejder og Kunstskatte helligede Museum, hvis Fuldbendelse han ikke skulde opleve, og mod hvilket han ene kun havde at indvende den dertil valgte Plads, var ham et kjært og dyrebart Beviis paa de Danstes Erkjendelse, saaledes var det ogsaa hans bestemte, for hans Venner oftere yttrede, Ønske, at blive efter sin Død gravsat i denne Kunstens Helligdom, hvorpaa den sindrige Bygmester ogsaa skal have været betænkt, ved en dertil pas-

sende Plads i Forgaarden. Thorvaldsen var født den 19de Nov. 1770, og døde saaledes i en Alder af 74 Aar; — han efterlader Verden sit berømte Navn, Europa sine Bærker og Danmark, ved Siden af den Hæder at kalde ham sin Søn, mange af disse Bærker og sit usurdeelige Museum. Sin eneste Datter, der for Tiden er i Rom, efterlader han en Arv, der baade ved Afstillelse, ved de forskjellige Interesser og fremmede Forhold i den fjerne Afstand, turde blive vanskelig nok at regulere. Conferentsraad Collin og Prof. Clausen og Schouw ere som Commissairer bemyndigede og alt ifærd med at ordne Boet; for de af hans Eiendele, der endnu ere i Rom, hvoriblandt der ere mange store Kunstskatte, har han allerede tidligere bestemt de danske Kunstnere Bravo og Kändler til Commissairer; og efter Forskydende afreiser hans afdøde Svigersøns Broder, Jægermester Poulsen med det allerførste til Rom for at deeltage i Ordningen af de derhenhørende Forhold. — Thorvaldsens rige, hæderkronede Liv er saaledes sluttet; han kunde maaskee endnu have lagt nogle Aar dertil, var han forbleven under Sydens mildere Himmel, uforstyrret i sine gamle jevne Baner eller uden at blive paatrængt af Raad for sit legemlige Ubehag mod Andres bedre Indseende; — men han endte sit Liv ved en hurtig smertefri Død, i et til Konsten helliget Tempel. Det havde maaskee ved Efterretningen om dette sorgelige Tilfælde, der strax udbredte sig i Theatret, vel været passende at suspendere Forestillingen; men at dette ikke skete, maa vel tilskrives, at de, der nærmest havde at bestemme samme, allerede med den døende Kunstner havde begivet sig bort, og senere i deres Smerte glemte derom at underrette de Spillende og Publikum, der under Forestillingen endnu ikke havde fuldkommen Bished om, at Døden her virkelig havde bortrevet den berømteste af alle Nutidens Danste.

— Det har ikke videre overrasket os at modtage efterfølgende Meddelelse angaaende det sidstbeslagte Nummer af nærværende Blad, der ligesom saamange andre af dets Forgængere er blevet undertrykt ved det egl. danske Cancellies Magtbud:

At det egl. danske Cancelli i Skrivelse af Gaars Dato har tilmeldt mig, at Samme, med Hensyn til det politiske Indhold af det andet Stykke i Nr. 71 af Bladet „Kjøbenhavns Posten“ for Fredagen den 22de dennes, hvori meddeles en efter „Köllner Zeitung“ optagen Efterretning, angaaende en af de nordamerikanske Friskater fattet Beslutning (!?) bifalder, at jeg har lagt bemeldte